

Rakendusmäärustele viitamine

Olukorras, kus ELi määruse kui seadusandliku akti alusel on antud rakendusmäärus (vt lisaks käsiraamatu punkti 2.1.2. Delegeeritud õigusaktid ja rakendusaktid), ei saa riigisiseses õiguses eelnimetatud määrustele viitamise vajaduse tekkimisel lähtuda ühesest loogikast. Olenevalt juhtumist on vahel mõttekam viidata seadusandlikule aktile, teinekord aga rakendusmäärusele. Näiteks valdkonnas, mis on pidevas muutumises ning on teada, et üksikasjalikke reegleid võidakse muuta või täpsustada, sobib pigem seadusandlikus aktis sisalduvale volitusnormile viitamine või rakendusmäärusele üldiselt viitamine, kuna kaudse viite korral ei muutuks viide eksitavaks ja seega ei tuleks muuta seadust üksnes viite ebaõigsuse pärast. Samas kui olukorras, kus tegemist on suhteliselt muutumatu valdkonnaga ning teada on ka konkreetne säte, mis rakendusmääruses kõne all olevat teemat reguleerib, tuleks õigusselguse huvides viidata konkreetsele rakendusmääruse sättele.

Seega tuleks igal konkreetsel juhul kontrollida:

- kas riigisisese seaduseelnõu koostamise ajal on juba olemas rakendusmääruse säte, millele saaks otsese viite teha;
- kui sageli rakendusmäärust teemast sõltuvalt muudetakse;
- kas konkreetsel juhul tagab üksnes otsene viide selguse, kuna viites on vajalik detailne täpsus ja kaudne viide sel korral eesmärki ei saavuta.

Käsiraamatu artikli viimane uuendus 22.10.2024